

## Arrest

nr. 288 368 van 2 mei 2023  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X  
wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. DELVAUX  
Stationsstraat 10 A  
3800 SINT-TRUIDEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 2 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 april 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DELVAUX, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### ***"A. Feitenrelaas***

*Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, een Pasthoun van origine en afkomstig te zijn van het dorp A. Rahim Khail in het district Qarghayi, provincie Laghman. Je bent zeventien jaar oud.*

*Jouw broer M. was een herder. Hij was tevens stiekem werkzaam als spion voor de nationale inlichtingendienst. Toen jouw broer zijn schapen naar buiten bracht, spioneerde hij vanuit deze plaatsen en gaf hij vervolgens de nodige informatie door aan de inlichtingendiensten.*

Op een dag, ongeveer vijf dagen voor jouw vertrek, vroeg jouw broer jou om mee te gaan met de schapen waarna jullie naar Baba Saheb Daag trokken. Die dag zagen jullie twee jongens op een moto rijden met wapens in de hand in de buurt van de regio Dre Sara Tabai, een plaats in Baba Saheb Daag. In de late namiddag zagen jullie deze twee jongens terugkeren. Jouw broer kende deze jongens, zei dat het jongens van Nasero waren en belde naar het dichtstbijzijnde checkpoint en naar de inlichtingendiensten om hen hiervan in te lichten. Na het telefoontje van jouw broer heeft de politie van de checkpost deze twee jongens aangevallen, waarna een van de twee jongens overleed. Jij hoorde pas van de dood van deze jongen toen je de volgende ochtend thee bracht naar jouw vader. Drie dagen later kwamen jullie via een kennis te weten dat jouw broer ontvoerd werd door de taliban. Even later kreeg jouw vader telefoon van de taliban die stelden dat jouw broer M. een spion was, en ze eisten dat jij, jouw vader en jouw broer R. zich zouden aangeven bij de taliban. Jouw vader was in paniek en vluchtte samen met jou en jouw broer R.. Diezelfde avond vielen de taliban jouw huis binnen. Ze sloegen jouw moeder en jouw gehandicapte broer. De ouders van het dorp kwamen tussenbeide. Jouw vader had jou en jouw broer ondertussen naar Kabul gebracht, waarna jullie met een smokkelaar Afghanistan verlieten.

Je verliet Afghanistan samen met jouw broer A.R. twee maanden voor de ramadan van 2019 (i.e. 6 mei 2019 tot 4 juni 2019). Je reisde samen met jouw broer naar Iran, maar jullie geraakten daar gescheiden van elkaar. Sindsdien heb je geen nieuws meer van hem. Jij reisde alleen verder. Via Iran, Turkije, Griekenland, Noord-Macedonië, Servië, Roemenië, enkele onbekende landen en Frankrijk kwam je na een reis van ongeveer anderhalf jaar op 10 december 2020 aan in België. Op 11 december 2020 diende je jouw verzoek om internationale bescherming in.

Na jouw vertrek kwamen jouw broer S. en jouw moeder om in een auto-ongeval.

Bij terugkeer naar Afghanistan vrees je gedood te worden door de taliban omdat jouw broer M. als spion voor de inlichtingendiensten werkzaam was.

Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je kopieën van de volgende documenten neer: een document aangaande de job van jouw broer als spion, jouw taskara, de taskara's van jouw vader en jouw moeder, de enveloppe waarin deze documenten werden verstuurd, een voogdijverslag en een overzicht van jouw bankrekeningen.

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat en jouw voogd die in de mogelijkheid verkeerden om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren en werd bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, alsook met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat je doorheen jouw verklaringen niet aannemelijk hebt gemaakt dat je een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie hebt of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Vooreerst moeten er ernstige vraagtekens geplaatst worden bij het door jouw beweerde profiel als zoon van een landbouwer. Je legt immers bijzonder oppervlakkige en gebrekkige verklaringen af wanneer gepeild wordt naar jouw kennis over het werk van jouw vader. Daar waar je verklaart te jong te zijn geweest om jouw vader te helpen en je louter thee of eten naar jouw vader bracht als hij aan het werk was, waardoor je niet veel informatie over zijn activiteiten als landbouwer kan weergeven, dient er op

gewezen te worden dat je ongeveer veertien jaar oud was op het moment van je vertrek, je nooit naar school bent geweest en je geen andere activiteiten had, waardoor het weinig plausibel is dat je jouw vader, gezien de overlevingscultuur in Afghanistan en het feit dat je niet naar school ging, amper zou hebben geholpen in de landbouw (CGVS, p. 6, p. 7, p. 8, p. 11). Jouw jeugdige leeftijd kan dan ook geenszins tellen als rechtvaardiging voor jouw gebrekkige kennis wat betreft de activiteiten van jouw vader. Zo kan je vooreerst niet duiden op wiens gronden jouw vader werkte als landbouwer (CGVS, p. 6). Je stelt immers vaagweg dat hij op de gronden van andere mensen werkte, maar wie dit waren, weet je niet (CGVS, p.6). Gevraagd wat jouw vader deed op die gronden, repliceer je louter dat hij dingen teelde op de grond, zoals tarwe of andere groenten en herhaal je dat je jouw vader eten of thee bracht (CGVS, p. 7). Jou vervolgens gevraagd om het proces van zaadje tot oogst voor de tarwe uit de doeken te doen, herhaal je wederom jouw vader niet geholpen te hebben en enkel daar in de buurt te komen als je thee of eten bracht, waardoor je een korte periode slechts aanwezig was. Je hebt echter wel gezien dat hij af en toe de gronden bewerkte om ze zachter te maken, hij het onkruid van de velden wegnam, hij de grond soms omdraaide en dan iets teelde zonder dit verder te concretiseren (CGVS, p. 7). Gepeild naar de zaaiperiode en de oogstperiode van de tarwe in jouw regio, antwoord je dat de tarwe in de zomer gezaaid wordt en later als deze gegroeid is en droog is, geoogst wordt (CGVS, p. 7). Vervolgens gevraagd in welk seizoen de oogst dan ongeveer plaatsvond, kom je niet verder dan te stellen dat het warm was, zoals in de zomer, en herhaal je dat de tarwe groeit, droog wordt en vervolgens gemaaid wordt op een moment dat het ook nog warm is (CGVS, p. 7). Jouw verklaringen omtrent het zaaien en oogsten van tarwe stemmen echter niet overeen met de beschikbare informatie. Zo blijkt immers dat tarwe in de Oostelijke provincies, waaronder ook Laghman valt, in oktober of november wordt gezaaid, terwijl de oogst zich rond mei of juni situeert. Verwacht kan worden dat je als zoon van een landbouwer hierover meer duidelijkheid kan verschaffen. Er worden hier zeker geen details gevraagd, maar gepeild naar rudimentaire kennis die mag worden verwacht van iemand die niet naar school ging in het rurale Afghanistan waarvan de vader zelf ook landbouwactiviteiten uitoefende. Daarenboven kan worden aangenomen dat je meer moet hebben gezien van de bezigheden van jouw vader dan je nu schetst, gelet op jouw verklaringen jouw vader geregeld te hebben geholpen met praktische zaken, zoals het brengen van thee en voedsel of het verzamelen van gras of hooi op weg naar huis (CGVS, p. 6, p. 7). Dat je een bijzonder summiere kennis over de activiteiten van jouw vader als landbouwer kan schetsen, doet de nodige vragen oproepen. Dat je verder geen duiding kan geven bij de momenten van oogst of zaaien, doet afbreuk aan het geloof in jouw dagdagelijkse bezigheden en uit een landbouwersfamilie afkomstig te zijn, waardoor ook vragen rijzen bij uw bewering dat uw andere broers voor de dieren dienden te zorgen. Hierdoor wordt ook het geloof in jouw asielmotieven, die zoals je schetst plaatsvonden in jouw regio in het bijzijn van jouw broer die herder was, geschaad.

Ook slaag je er niet in aannemelijk te maken dat jouw broer als spion bij de nationale inlichtingendiensten zou hebben gewerkt. Gevraagd hoe jouw broer in contact is gekomen met de nationale veiligheidsdienst, repliceer je geen idee hierover te hebben (CGVS, p. 14). Hoewel je vervolgens stelt dat jouw broer in contact stond met Ma.Q. en Sa. en je vermoedt dat Ma.Q. een leider was, weet je verder niet wat deze twee personen deden bij de inlichtingendiensten, noch welke functie of positie zij daar hadden (CGVS, p. 14). Daar waar je stelt dat jouw broer de nodige informatie doorgaf via een mobiele telefoon, moest hij af en toe ook een ter plaatse gaan (CGVS, p. 14). Je weet echter niet waarheen jouw broer zich toen diende te begeven, en stelt louter dat dit buiten het dorp plaatsvond (CGVS, p. 15). Nochtans haal je aan dat je familie wist wat hij deed en er ook mee akkoord ging omdat jullie het geld nodig hadden (CGVS, p. 14). Verwacht mag worden dat je jezelf dan ook eens in veiligheid en in contact met het thuisfront informeert naar die tewerkstelling die de oorzaak was van je vertrek uit je thuisland en de reden waarom je je familie hebt moeten achterlaten. Uit dergelijke vage antwoorden spreekt dan ook weinig overtuigingskracht, waardoor de nodige vragen kunnen worden geplaatst bij de tewerkstelling van jouw broer en de door jou ingeroepen feiten. Jouw geringe kennis over de activiteiten van jouw broer als spion bij de nationale veiligheidsdiensten noopt er toe te besluiten dat aan die tewerkstelling geen geloof kan worden gehecht en aldus ook niet aan de problemen met de taliban, die het gevolg waren van de activiteiten van jouw broer.

Ofschoon het door jou neergelegde document aangaande de tewerkstelling van jouw broer als spion gewag maakt van M.I., blijkt uit niets dat deze persoon jouw broer betreft. Je legde geen enkel (begin van) bewijs neer waaruit deze band zou kunnen blijken, noch legde je ook maar enig (begin van) bewijs omtrent de identiteit van jouw broer neer. Er dient dan ook te worden aangestipt dat je jouw beweerde band met de persoon waarvan je beweert dat het jouw broer was niet aannemelijk gemaakt hebt. Je blijkt zelfs geen notie te hebben van de inhoud van het document dat de tewerkstelling van jouw vermeende broer als spion voor de inlichtingendiensten moet staven (CGVS, p. 10).

Er kan begrip worden opgebracht voor het feit dat je de inhoud zelf niet kan lezen, doch je stelt het ook niet aan iemand anders te hebben getoond om het voor jou te lezen (CGVS, p. 10). Dat je bang was (CGVS, p. 10), kan niet worden weerhouden als vergoelijking voor dit nalaten, daar het feit dat jouw broer als spion heeft gewerkt immers de kern van jouw vrees uitmaakt, waardoor kan worden verwacht dat je op zijn minst de inhoud trachtte te achterhalen. Jouw gebrekkige inspanningen hiertoe doen dan ook de nodige vragen oproepen. Wat betreft dit document, sowieso een kopie waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan en duidelijk opgesteld op basis van eigen verklaringen waardoor het geen objectieve waarde heeft, dient nog te worden opgemerkt dat er gesproken wordt over iemand als zijnde de jongere broer van Mo.I. die eveneens bedreigingen ontving van de taliban, maar wie deze persoon dan zou zijn, wordt nergens vermeld, noch toont dit document aan dat jouw broer daadwerkelijk werkzaam was als spion voor de nationale inlichtingendiensten (CGVS, p. 14). Er wordt immers nergens in het document gesteld in opdracht van welke dienst M. onofficieel informatie over de taliban verzamelde, noch van welke dienst hij dan zijn beloningen zou hebben ontvangen, waardoor op geen enkele manier is aangetoond dat er een link was met de nationale veiligheidsdiensten. Frappanter nog is dat de identiteitsgegevens van de persoon die dit document dan zou hebben aangevraagd niet staat vermeld, daar de gegevens bij de identiteit van de 'petitioner' blanco zijn en enkel het dorp, district en provincie zijn ingevuld. Tot slot kan je ook niet duiden hoe of waar jouw moeder dit document verkregen zou hebben (CGVS, p. 10). Er kan dan ook weinig bewijswaarde aan dit document worden toegekend. Op zichzelf vermogen zulke documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas te herstellen. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) blijkt bovendien dat veel valse en vervalste Afghaanse documenten door de hoge graad aan corruptie in jouw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afghaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde. Bovenstaande vaststellingen zetten de geloofwaardigheid van jouw asielmotieven verder op losse schroeven.

Wat betreft de door jou aangehaalde vervolgingsfeiten dient aansluitend te worden opgemerkt dat het weinig plausibel is dat jouw broer – die jou nooit eerder heeft meegenomen tijdens zijn spionageactiviteiten, die je enkel maar hielp als hij de schapen terug naar huis bracht en die samen met jouw vader eigenlijk niet wou dat je meeding met hem (CGVS, p. 7, p. 15) – zonder jou een idee te geven waarom hij jou wenste mee te nemen die bepaalde dag toch eens meenam. Nochtans haal je aan dat jouw broer reeds meerder dagen deze personen aan het bespioneren was (CGVS, p. 16). Waarom hij dan jou, zijn jongere broer, zou betrekken bij zo'n gevaarlijke en preciaire operatie, roept vragen op (CGVS, p. 12, p. 15).

Verder mag het verbazen dat je er niet in slaagt duidelijkheid te verschaffen over het lot van jouw broer nadat hij werd meegenomen door de taliban. Vooreerst blijf je in het ongewisse omtrent de persoon die jullie op de hoogte stelde van de verdwijning van jouw broer. Ofschoon rekening dient gehouden te worden met jouw jeugdige leeftijd en je de informatie over de verdwijning van jouw broer niet rechtstreeks verkreeg (CGVS, p. 16, p. 17), kan echter worden verwacht dat je kan duiden hoe jullie op de hoogte kwamen van zijn verdwijning. Gevraagd naar wie jouw familie op de hoogte stelde van de verdwijning van jouw broer, repliceer je dat een kennis de schapen van jouw broer naar huis bracht en jouw vader inlichtte (CGVS, p. 16). Hoewel je zijn naam niet kent, stel je louter dat hij van jouw dorp was en zijn broer Ab.Qa. heet (CGVS, p. 17). Opmerkelijk hierbij is echter dat je niet weet hoe deze persoon wist dat jouw broer werd meegenomen door de taliban (CGVS, p. 17). Ook weet je niet of en welke stappen jouw familie ondernam om uit te zoeken wat er met jouw broer was gebeurd (CGVS, p. 17). Je weet immers niet of jouw vader iemand ingelicht heeft over de ontvoering van jouw broer (CGVS, p. 17). Dat je vader jou en jouw andere broer A. R. veilig trachtte te stellen en aangaf dat jullie beter vluchtten en je sindsdien niet meer weet wat er gebeurde, ondermijnt nog maar eens de geloofwaardigheid van de door jou aangehaalde feiten (CGVS, p. 17). Verwacht kan immers worden dat jouw familie zich informeert bij derden naar de situatie van jouw broer, zeker gelet op jouw verklaringen dat jouw oom Qa.Gh. de malik van jullie dorp was (CGVS, p. 10).

Dat er geen geloof kan worden gehecht aan jouw verklaringen problemen met de taliban te hebben gekend omwille van de tewerkstelling van jouw broer, blijkt verder nog uit de vaststelling dat je nauwelijks enige notie blijkt te hebben van de taliban in jouw regio, noch omtrent de twee personen die je samen met jouw broer gespot hebt kort voor jouw vertrek, hetgeen uiteindelijk de oorzaak was van jouw problemen met de taliban. Jou gevraagd naar de leiders van de taliban in jouw regio, kom je niet verder dan het benoemen van twee personen, met name T.Ab. en Mas.K. (CGVS, p. 9). Jou gevraagd naar meer informatie over T.Ab., stel je hem nooit ontmoet of gezien te hebben en zijn naam gehoord te hebben van andere mensen (CGVS, p. 9).

Gevraagd of je van deze personen iets gehoord hebt over zijn taken of verantwoordelijkheden, kom je niet verder dan te zeggen dat hij een leider was, en dat het geen goede mensen zijn. Verdere informatie heb je niet gevraagd of geweten (CGVS, p. 10). Evenmin kan je duiden vanwaar T.Ab. of Mas.K. afkomstig zijn (CGVS, p. 10). Verder kan je eveneens geen informatie geven over de twee personen die jij samen met jouw broer hebt gezien toen je samen met hem de schapen uitliet enkele dagen voor jouw vertrek, hetgeen uiteindelijk tot jouw problemen met de taliban heeft geleid (CGVS, p. 12 – 13, p. 16). Hoewel je stelt dat deze twee personen talibanleden waren, kan je hun namen niet weergeven (CGVS, p. 16). Je vermoedt dat jouw broer ze wel kende, gelet op jouw verklaringen dat jouw broer hen reeds enkele dagen daarvoor in de gaten hield (CGVS, p. 16). Op het moment dat jouw broer deze informatie doorgaf aan de inlichtingendiensten zou jouw broer ook hun namen niet genoemd hebben en louter gezegd hebben dat het over twee personen met wapens ging die afkomstig waren van Nasero (CGVS, p. 16). Evenmin kan je duiden wie van deze twee personen uiteindelijk gedood werd, noch verschaf je duidelijkheid over het lot van de andere persoon (CGVS, p. 16). Dat je helemaal niets van informatie kan verschaffen, plaatst jouw asielmotieven op de helling. Indien de taliban daadwerkelijk van jou, jouw vader en jouw broer R. eisten dat jullie zich aangaven naar aanleiding van de activiteiten van jouw broer en de dood van een van hun leden, hetgeen uiteindelijk tot jouw vertrek uit Afghanistan heeft geleid, kan worden verwacht dat je familie en later ook jij jou over deze strijders geïnformeerd zou hebben ten einde de dreiging en de eventuele oplossingen in te schatten.

Je bent er aldus niet in geslaagd aannemelijk te maken dat jouw broer als spion tewerkgesteld was bij de nationale veiligheidsdienst, noch toon je jouw band met deze persoon aan, waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan jouw bewering bij terugkeer door de taliban te zullen worden gedood omwille van diens spionageactiviteiten.

Wat betreft de opmerking van jouw voogd en jouw advocaat dat je niemand meer zou hebben bij terugkeer naar Afghanistan en er over geen netwerk te zullen beschikken (CGVS, p. 20, p. 21), dient er op gewezen te worden dat, naast het feit dat er aan je vervolgingsfeiten geen geloof kan worden gehecht en er aldus vragen rijzen over het lot van jouw vader en jouw broer A. R., op basis van jouw verklaringen kan worden gesteld dat jouw drie jongere broers en jouw twee zussen nog steeds in Abul Rahim Khail verblijven (CGVS, p. 8). Verder blijkt je nog maternale ooms en twee paternale ooms te hebben die in hetzelfde dorp wonen (CGVS, p. 8). Tevens verklaarde je – tot enige tijd geleden – contact te hebben onderhouden met jouw neef M. Gh., die jou inlichtte over het auto-ongeluk van jouw moeder en broer S. (CGVS, p. 6, p. 9). Hoe laakbaar de dood van jouw moeder en broer ook is, op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dat je wel degelijk over een zeker netwerk beschikt bij terugkeer naar Afghanistan. Verder blijkt je amper inspanningen te hebben geleverd om de contacten met jouw familie te herstellen nadat je er ongeveer tien maanden geleden niet meer in slaagde om jouw neef te bereiken (CGVS, p. 18). Je hebt echter geen andere pogingen ondernomen om jouw neef te proberen contacteren. Je stelt dat er geen andere manier mogelijk is (CGVS, p. 18). Jouw gebrekkige inspanningen om het contact met jouw neef te herstellen staan in schril contrast met jouw verklaringen zelf het eerste contact met jouw neef te hebben gelegd nadat je jouw broer A.R. kwijtgeraakte onderweg en hij aanvankelijk alle contacten met jouw familie onderhield (CGVS, p. 18).

Wat betreft jouw verklaringen dat je geen nieuws meer hebt over jouw broer A. R. nadat jullie wegen zich scheidden, dient evenzeer op jouw gebrekkige inspanningen te worden gewezen om meer informatie over hen te verkrijgen. Je stelt immers nog naar het lot van jouw broer te hebben gevraagd bij jouw familie eenmaal je in Servië was, maar nadien is het er niet meer van gekomen. Je vergoelijkt jouw nalatende houding door te stellen dat je vaak korte gesprekken had met jouw familie en de verbinding vaak slecht was (CGVS, p. 11). Ook over het lot van jouw vader blijf je in het ongewisse. Je stelt dat hij in een andere provincie verbleef, maar waar hij precies verbleef kan je niet duiden omdat hij jou dit niet wou zeggen (CGVS, p. 8). Evenmin kan je soelaas bieden over het plan van jouw vader nadat hij jullie wegstuurde uit Kabul (CGVS, p. 18). Dat jouw vader jou hierover niet ingelicht zou hebben, mag verbazen. Hoewel begrip kan worden opgebracht voor jouw jeugdige leeftijd ten tijde van jouw vertrek en de gebeurtenissen met de taliban en je hierdoor niet over alle relevante gegevens beschikte, mag het verbazen dat je amper informatie hebt over het lot van jouw vader en jouw broer en jouw familie jou hierover niet geïnformeerd zou hebben. Dat je dan ook geen informatie kan geven over een stand van zaken en je daar ook geen interesse in toont gelet op jouw verklaringen geen tijd meer te hebben gehad om naar het lot van jouw broer te informeren, relativeert op ernstige wijze de ernst van de door jouw voorgehouden vrees voor vervolging en ondermijnt verder de geloofwaardigheid van jouw vluchtmotieven. Bovenstaande brengt dan ook geen wijziging aan de vaststelling wel degelijk over een netwerk te beschikken in Afghanistan.

Gezien al deze vaststellingen kan er geen geloof worden gehecht aan het door jou aangehaalde asielaanvraag, waarop je jouw asielmotieven steunt. Je bent er dan ook niet in geslaagd aannemelijk te maken dat je in Afghanistan een gegronde vrees dient te koesteren voor vervolging in de zin van de conventie van Genève.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van april 2022 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance-afghanistan-april-2022>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen:

(i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofd persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op [https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021\\_09\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security](https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security)

situation update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_01\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Country\\_focus.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf), de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_afghanistan\\_veiligheidssituatie\\_20220505.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf), **EUAA Afghanistan**

#### **Security**

**Situation** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Security\\_situation.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf) en de **COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022** van 13 september 2022) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban gaat gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenen zich af in de eerste helft van 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vnl. religieuze minderheden worden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over een toenemend aantal confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front in de eerste helft van 2022, voornamelijk in Panjshir en enkele noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die

eerder werden gebruikt door de taliban, zoals berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 is er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevinden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 30 juni 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Panjshir, Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 1 juni 2022 voornamelijk in de provincie Kabul, gevolgd door Kunduz, Balkh, Kandahar en Panjshir.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. In de eerste helft van 2022 werden ongeveer 1.155 nieuwe intern ontheemden geregistreerd. Bovendien schatte UNHCR begin 2022 dat er sinds de machtsovername zo'n 170.000 intern ontheemden zijn teruggekeerd naar hun regio gelet op de stabielere veiligheidssituatie. IOM registreerde in de tweede helft van 2021 2,2 miljoen IDP's die teruggekeerd zijn naar hun regio van herkomst.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat nieuwe bronnen zijn verschenen, wiens waarde en objectiviteit dienden beoordeeld te worden. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precare socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socio-economische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precare leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precare leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP, zich steunend op de Integrated Food Security Phase Classification, geeft aan dat iets minder dan de helft van de bevolking extreme voedselonzeekerheid kent (waarvan ongeveer 6,6 miljoen personen zich in een ‘emergency’ of ‘catastrophic’ situatie bevinden).

Het Hof van Justitie heeft immers verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypotheses dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel

van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst.

Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van april 2022 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) en **EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City** van augustus 2020, beschikbaar op [https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020\\_08\\_EASO\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Key\\_Socio\\_Economic\\_Indicators\\_Focus\\_Kabul\\_City\\_Mazar\\_Shari\\_blijkt](https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari_blijkt)) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een

formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021.

Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte en de wereldwijde COVID-19 pandemie een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmering ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Afghanistan\\_Targeting\\_of\\_individuals.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf), **EUAA Country Guidance Afghanistan** van april 2022, en **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022\\_08\\_EUAA\\_COI\\_Report\\_Key\\_socio\\_economic\\_indicators\\_in\\_Afghanistan\\_and\\_in\\_Kabul\\_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)) kan verder niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de perceptie van traditionele genderrollen door de familie, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De overige door jou neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet in positieve zin ombuigen.

Jouw taskara en de taskara's van jouw vader en jouw moeder tonen jouw identiteit en herkomst aan. Het voogdijverslag maakt weliswaar gewag van het overlijden van jouw moeder en jouw broer in een auto-ongeluk, doch dit toont niet aan dat je over geen netwerk meer beschikt in Afghanistan (CGVS, p. 21). Deze documenten zeggen niets over je vrees voor vervolging bij terugkeer. Het overzicht van jouw rekeningen in België zegt niets over jouw asielmotieven, net zo min als de briefomslag, die enkel aantoonde dat je post ontving uit Afghanistan.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."*

### **2. Verzoekschrift en stukken**

2.1. In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van "het artikel 1, par. A, al. 2 van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ; de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 49, 49/2 en volgende, artikel 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, alsmede de uitvoeringsbesluiten van de Wet van 15 december 1980".

Verzoeker ontwikkelt het middel als volgt:

*“Verzoeker bevindt zich in België. Verzoeker kan en durft niet terugkeren naar Afghanistan, gezien hij aldaar vervolging riskeert louter en alleen omwille van het feit dat hij in het buitenland, in België, bij ongelovigen, bescherming heeft gezocht.*

*Hij vreest als een ongelovige, een afvallige te zullen worden vervolgd door de Taliban. Hij vreest arrestatie, vervolging, foltering en een onmenselijke en vernederende behandeling.*

*Verzoeker geeft aan dat hij verwesterd is en in Afghanistan niet de vrijheid zou hebben om te leven zoals hij wil. Verzoeker heeft de Belgische waarden en normen omarmd. Hij gaat hier naar school. Hij heeft in België vrienden en vriendinnen. Verzoeker ziet niet in hoe hij zich nog zou kunnen aanpassen aan de manier van leven zoals voorgeschreven in Afghanistan. De Taliban hebben de regels in zake kledij, haartooi, omgang met vrouwen, alcohol en dergelijke meer nog verstrengd. Verzoeker is in België verwesterd, dit is deels een normaal proces, verzoeker maakt hier zijn puberteit door, bepalende jaren in zijn ontwikkeling. Deze ontwikkeling heeft plaats in een westerse context, niet in een Afghaanse context. Verzoeker vreest ingeval van terugkeer gedood te worden door de Taliban, minstens gearresteerd en vervolgd te worden, nu hij door hen samen met zijn broer M. als spion werd geïdendeerd voor de machtsovername.*

*Verzoekers broer M. is opgepakt door de Taliban en sindsdien is van hem geen nieuws meer. Zijn vader is verdwenen. Verzoeker is zijn broer A.R. kwijt geraakt in Iran. Zijn moeder en zijn broer S. zijn na het vertrek van verzoeker omgekomen in een auto-ongeval.*

*Het CGVS is van mening dat verzoeker doorheen zijn verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij een persoonlijke vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming loopt.*

*Verzoeker blijft bij zijn verhaal. Zijn problemen met de Taliban zijn veroorzaakt door het feit dat zijn broer als spion werkte voor de veiligheidsdiensten.*

*De problematiek van verzoeker beantwoordt aan de criteria van de Vluchtelingenconventie.*

*Verzoeker herhaalt dat er in zijn hoofd wel degelijk een gegronde vrees voor vervolging, zoals omschreven in de vluchtelingenconventie van Genève, dient te worden vastgesteld.*

*Verzoeker vreest in geval van terugkeer door de Taliban alsnog vervolgd te worden.*

*Verzoeker vreest evenzeer problemen in geval van terugkeer, omwille van het feit dat hij in het buitenland verbleven heeft en er asiel heeft gevraagd. De Taliban beschouwen terugkeerders als ongelovigen, kafir, nu zij in contact geweest zijn met de westerse (niet-islamitische) samenleving.*

*Verzoeker vraagt dat de bestreden beslissing zou vernietigd worden en zijn dossier zou teruggestuurd worden naar het CGVS voor verder onderzoek en nieuw gehoor omtrent zijn profiel als jonge terugkeerder.*

*In geval van terugkeer naar Afghanistan loopt verzoeker een reëel risico op een onmenselijke en vernederende behandeling.*

*Verzoeker kan niet terug keren naar Afghanistan. Verzoeker heeft geen functionerend netwerk meer in Afghanistan. Een adequaat netwerk is een conditio sine qua non om te kunnen herintegreren in de Afghaanse (tribale) maatschappij. Verzoeker heeft daar geen ouders meer. Twee broers zijn verdwenen. Er is geen garantie van opvang door paternale of maternale ooms.*

*Een jonge adolescent terugsturen naar een land als Afghanistan, waar een functionerend netwerk conditio sine qua non is voor integratie en overleven, en gegeven zijn duidelijk waarneembare verwestering, houdt een onmenselijke en vernederende behandeling in.*

*Het CGVS erkent dat de socio-economische situatie in Afghanistan uitermate slecht is en nog steeds verslechtert sedert de machtsovername van de Taliban. Verzoeker riskeert in geval van terugkeer terecht te komen in een situatie van extreme armoede.*

*Verzoeker maakt voorbehoud om in de loop van de procedure hieromtrent bijkomende stukken en uitleg bij te brengen.*

*Verzoeker maakt aanspraak op erkenning als vluchteling, minstens moet het dossier herbekeken worden in het licht van de stukken die verzoeker desgevallend in de toekomst nog zal bijbrengen.*

*Het is duidelijk dat verzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals omschreven in de definitie van subsidiaire bescherming.*

*Het CGVS is de mening toegedaan dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming.*

*Verzoeker is de mening toegedaan dat hij in zijn land van herkomst wel degelijk een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming (waartegen verzoeker geen bescherming van het herkomstland kan vragen)*

*Verzoeker verwijst naar ernstige schade in de zin van:*

*[...]*

*Verzoeker wordt door de autoriteiten in zijn vaderland niet beschermd tegen vervolging, integendeel.*

*De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan krachtens artikel 39/2 par. 1, tweede lid van de vreemdelingenwet :*

*[...]*

*Verzoeker maakt voorbehoud om bijkomende stukken bij te brengen, dewelke van belang zijn bij de beoordeling van de vraag naar subsidiaire bescherming en de asielaanvraag zelf.*

*Desgevallend zal de Raad met betrekking tot deze stukken aanvullende onderzoeksmaatregelen willen bevelen.*

*Gelet op de voorgaande toont verzoeker duidelijk het belang aan dat hij heeft bij onderhavig beroep.*

*De bestreden beslissing verwerpt de asielaanvraag van verzoeker en kan - bij ontstentenis van beroep - tot gevolg hebben dat verzoeker zou worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren.*

*Verzoeker heeft er alle belang bij om de hervorming te vragen van de bestreden beslissing gezien, indien hij dit niet doet, zijn meest elementaire mensenrechten in gevaar komen.*

*Verzoeker heeft aldus een geldig en voldoende belang. Zijn belang is persoonlijk, rechtstreeks, actueel en wettig."*

2.2. Bij aanvullende nota van 31 maart 2023 brengt verweerder volgende stukken bij:

*"EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, [URL]*

*EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023, [URL]*

*EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, [URL]*

*COI Focus Afghanistan. Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022*

*COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, [URL]*

*EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, [URL]*

*EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, [URL]*

*EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, [URL]*

*EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022 [URL]"*

### Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

*"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*

*b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*

*c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;  
e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Verzoeker, die thans zeventien jaar oud is, verwijst in het verzoekschrift naar zijn langdurig verblijf in België en voert aan dat hij in geval van terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging koestert.

4.1. Op basis van de in het rechtsplegingsdossier aanwezige landeninformatie kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afgaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “*Afghanistan Country Focus*”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “*Afghanistan security situation*” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 41 ev.).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 45-48).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24, waarnaar wordt verwezen in de EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, augustus 2022, p. 53-55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51).

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA *"Guidance Note"* van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query *"Afghan nationals perceived as 'Westernised'"*, 2 september 2020, met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (i) personen *"die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden"*, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (ii) personen die *"verwesterd"* zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in Westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn. Er dient sprake te zijn van kenmerken of overtuigingen die dermate fundamenteel zijn voor de identiteit of morele integriteit van een verzoeker dat niet mag worden gevraagd dat hij deze opgeeft (HvJ 5 september 2012, in de gevoegde zaken C-71/11 en C-99/11, *Bondsrepubliek Duitsland tegen Y en Z*, punten 70-71). Evenmin zal elke Afghaan die terugkeert uit Europa een verwestering worden toegedicht omwille van persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen. In dit verband wijst de Raad op het arrest *"Sufi en Elmi tegen het Verenigd Koninkrijk"* van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM) van 28 juni 2011, par. 275, en wat het EHRM daarin heeft overwogen over de mogelijkheid *"to play the game"*. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij daadwerkelijk is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risicoanalyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

4.2. *In casu* blijkt uit het rechtsplegingsdossier dat verzoeker Afghanistan in 2019 op veertienjarige leeftijd heeft verlaten, dat hij ongeveer anderhalf jaar onderweg was en dat hij in december 2020 aankwam in België (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 11). Op 11 december 2020 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in in België en werd hem gelet op zijn minderjarigheid een voogd aangewezen. Momenteel is verzoeker zeventien jaar oud en is hij bijna vier jaar afwezig uit Afghanistan. Verder blijkt uit het administratief dossier dat verzoekers moeder en broer om het leven zijn gekomen bij een auto-ongeval in september 2021, dat twee van zijn broers beperkingen hebben, dat er vermoedens bestaan dat verzoeker zwakbegaafd is (zie tussentijds verslag Niet-Begeleide Minderjarige Vreemdeling van 9 oktober 2021) en dat verzoeker verklaart dat hij al twee jaar geen contact meer heeft met zijn vader (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 20-21).

Hoewel verzoeker voor zijn vertrek uit Afghanistan op veertienjarige leeftijd al deels gevormd was naar Afghaanse gebruiken, waarden en normen, heeft hij ook een deel van zijn jonge jaren, die essentieel zijn in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, in Europa doorgebracht.

Uit zijn verklaringen en de stukken van het rechtsplegingsdossier blijkt onder meer dat verzoeker onderwijs volgt in België, de Nederlandse taal leert en zich openstelt voor de Belgische en westerse cultuur.

Voorts wordt niet betwist dat verzoeker Pashtoun is en afkomstig is uit het dorp A. Rahim Khail, gelegen in het district Qarghayi in de provincie Laghman. Uit zijn verklaringen blijkt dat hij opgroeide in een rurale omgeving (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 6-8), waar de taliban reeds voor de machtsovername aanwezig waren. Uit de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt dat de provincie Laghman getroffen wordt door geweld in het kader van de strijd tussen de taliban en ISKP en tussen de taliban en het NRF en AFF, alsook door geweld tegen burgers door de taliban (EUAA “Afghanistan Security Situation”, augustus 2022, p. 151-152).

Verzoekers jonge leeftijd en profiel maken dat hij erg beïnvloedbaar is en dat hij zich, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en het verblijf, (onbewust) ‘westerse’ gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt. Er kan worden aangenomen dat hij deze, gelet op zijn jonge leeftijd, niet steeds zal kunnen verbergen of zich zelfs niet bewust zal zijn dat hij deze moet verbergen wanneer hij bij terugkeer naar zijn regio van herkomst in Afghanistan opnieuw plaatselijke gebruiken en normen in acht moet nemen die inmiddels onder het taliban-regime aanzienlijk werden verstrengd. Dit brengt het risico met zich dat hij onder de aandacht van de taliban kan komen, hetzij op doorreis of bij een terugkeer naar zijn lokale gemeenschap. Er moet bovendien rekening worden gehouden met de strenge sociaal-religieuze richtlijnen die door de taliban-autoriteiten heden zijn uitgevaardigd, zoals blijkt uit de beschikbare landeninformatie die reeds hoger werd besproken.

Gelet op het geheel van alle elementen met betrekking tot zijn concrete en specifieke, persoonlijke situatie, is de Raad van oordeel dat verzoeker aannemelijk maakt dat de kans reëel is dat hij bij een terugkeer naar zijn regio en dorp van herkomst zal opvallen en in de negatieve aandacht van leden en aanhangers van de taliban zal komen te staan.

5. Gelet op het geheel van wat voorafgaat en gelet op het profiel van verzoeker, de verschillende stukken die werden voorgelegd en de voorhanden zijnde landeninformatie, is de Raad van oordeel dat in hoofde van verzoeker een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen omwille van een (toegedichte) politieke overtuiging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en dat er voor hem in zijn land van herkomst geen redelijke bescherming en geen intern vestigingsalternatief voorhanden is aangezien *in casu* de taliban de actor van vervolging is en het hele Afghaanse grondgebied in handen heeft.

Daarenboven, indien verzoeker door personen uit zijn lokale gemeenschap van verwestering beschuldigd wordt, dan kunnen de *de-facto*-talibanautoriteiten evenmin worden beschouwd als een actor van bescherming. Het gebrek aan het recht op een eerlijk proces en de aard van de bestraffingen binnen het justitiemechanisme van de taliban zorgen ervoor dat dit niet kan worden beschouwd als een legitieme vorm van bescherming. Gezien de taliban geen actor van bescherming is, dringt de vraag naar een intern vestigingsalternatief zich niet verder op.

6. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven, alsook de argumentatie van verweerder, niet verder te onderzoeken en te bespreken.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij toegekend.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee mei tweeduizend drieëntwintig door:

|                  |                                                 |
|------------------|-------------------------------------------------|
| W. MULS,         | wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken, |
| A.-M. DE WEERDT, | griffier.                                       |

|              |                |
|--------------|----------------|
| De griffier, | De voorzitter, |
|--------------|----------------|

|                 |         |
|-----------------|---------|
| A.-M. DE WEERDT | W. MULS |
|-----------------|---------|